

1920-04-01

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 6 8 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9983>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΑΝΑΚΑΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΑΛΙΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ανήσυχον και ερευνητικὰ διανοία ἀσχολοῦνται συντόμως ὁποῖο διακρίνουσιν ἐν τῇ ἀναστατώσει και ταραχῇ ὡς ἐδημιούργησεν ὁ πενταετής παγκόσμιος πόλεμος, σημεῖα προσεχούσας γαλήνης και εἰρήνης ἐδραίας, ἵνα ἐπανεέλθῃ ἡ ἀνθρωπότης εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου και τῆς εὐημερίας, ὡς ἀποτελέσματα τῆς μεγίστης ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ αἱματοχυσίας.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑθνῶν κ. Λέων Πουρζουά ἐγκαινίσων τὸ πρῶτον τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου τοῦτου εἶπεν ὅτι «ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης γεννᾶται καινὸς κόσμος» και ἐκτακτὸς ἀνατολικῆς τῆς Λονδινείας ἐφημερίδος «Ἡμερ. Νέα» ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀναζητήσιν τοῦ καινοῦ ἀπὸ τοῦ μεγάλου πολέμου κόσμου, τὸν ὁποῖον ὁμοῦ ἀδυνατοῦν νὰ εὐρησῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀνακαλύπτει δὲ σημεῖα τοῦτου ἐν τῇ αἱματοχυλισθείσῃ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ και Ἰδίᾳ ἐν Οὐγγαρία και ἐν Γερμανίᾳ, ὁπου αἱ γυναῖκες ὡς σπουδαιότερον θέμα πρὸς μελέτην και συζήτησιν προτείνουσι τὴν «ἀνατροπὴν τῶν γενεῶν ἐν τῇ διεθνῇ συνειδήσει και ἀγάπῃ».

Ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη λοιπὸν τίθεται ὡς ἀρχὴ και ἀφετηρία τῆς ἀνακαίνεως τοῦ κόσμου και τοῦτου ἐν αἰσθητικῇ ὁρῶν, διότι τὴν μεγάλην και παγκόσμιον συμφορὰν τῶν τελευταίων τούτων ἐτῶν ἐπήνεργεν ἡ ἀπουσία τῆς ἀγάτης ταύτης μεταξὺ τῶν μεγάλων και πεπολιτισμένων ἔθνῶν και ἡ γενέσις και ἐπικράτησις μεταξὺ τούτων τοῦ πάθους και τοῦ μίσους.

Ἐν ταῖς ἄλλαις ταύταις τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἡμέραις, μετὰ τοῦ εὐόδου καπινοῦ ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων τοῦ λιβάνου και τῆς ἀλάτης ἀντιχεῖ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν αὐτῆς, τὸ φῶς ἀν καὶ ὑψηλὸν παράγγελμα ἡ καινὴ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγοντος:

«Καὶ νῦν ὑμεῖν δίδωμι ἐντολήν, ἀγαπάτε ἀλλήλους.... Εἰρήνην τῶν ἐμῶν δίδωμι ὑμῖν...»

Εἶναι βέβαιον και ἀληθές ὅτι ἡ μεγίστη συμφορὰ ἡ ἐπισκώπασα κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ τελευταῖος παγκόσμιος πόλεμος αὐτῆς και ὁρῶν ἔχει τὴν ἀπὸ τῶν πεπολιτισμένων ἔθνῶν ἐξάλειψιν τῆς χριστιανικῆς ἀγάτης και τὴν ἐπικράτησιν τοῦ μίσους και τῆς ἐχθρότητος, μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων και ἰσχυρῶν ἔθνῶν και κρατῶν.

Ἄλλ' ἐν τῷ ὄκεανῷ τῶν αἱμάτων τοῦ δεινοτάτου πολέμου οὔτε ἐπιγῆ οὔτε ἀεραβέσθη τὸ διεθνές μῖσος και ἡ διεθνῆς ἐχθρότης, τούναντιον μάλιστα, αἱ μεγάλοι αὐταὶ ἀνθρώπινοι και ἀι ἐξήφθησαν και ἐνισχύθησαν ἐν μᾶλλον και ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἡττημένων ἐγεννήθη ἀσβεστὸς φλόξ ἐδικήσεως, ἐν ταῖς τῶν νικητῶν δὲ ὑπερφύλαος ἐγωισμὸς και κόμπος ἀφρότης. Καὶ ἐνῷ χωρῖς ἀβυσσὸς τοῦς τέως πολεμίους, δὲν συνδέει τοῦλάχιστον ἀροήκιος τοῦς νικητὰς συμμάχους ἡ ἀλληλεγγύη και ἡ ἀγάπη, διότι διαφαίνονται ἤδη διαφοραὶ και ἀντιθέσεις μεταξὺ τούτων και συγκρούσεις βλέψεων και συμ-

φερόντων αἵτινες οὐδὲν προμηνύουσιν ἀγαθὸν διὰ τε τὸ παρὸν και τὸ μέλλον.

Ἡ διχοστασία και διχόνοια δὲν ἐκδηλοῦνται μόνον μεταξὺ πολεμίῶν και συμμάχων ἐτι ἀλλὰ και μεταξὺ αὐτῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῶν ἰδίων ἔθνῶν, ὥστε νὰ ἐπικρατῆ παρ' αὐτοῖς ἐμφύλιος ἀναίμακτος πόλεμος, ὃν μάτην προσπαθοῦσι νὰ καταστειλῶσιν οἱ πολιτικοὶ ἡγήται αὐτῶν. Ἡ ἀκαταστασία και ἡ διατάραξις εἶναι τοσαύτη ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ και ἐν τῷ Ἀνατολικῷ κόσμῳ ὥστε ἀντὶ τῆς ἐπιζυγμένης εἰρήνης, πᾶς φόβος ὑπάχει νέας ἐνόπλιον ὀρῆσεως, ἥς ἀδήλος μὲν ὁ χρόνος ἀλλ' εἶναι ὁσπδὸν βεβαία ἐν προσεχῇ ἡ ἀποτέρω μέλλοντι.

Διὰ μέσον τῆς καθολικῆς ταύτης ἀνησυχίας και ταραχῆς τῶν ἔθνῶν και τῶν κοινωνιῶν ἐν ὑποφῶσει ἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ τρομερωτάτου πολέμου, προσερχόμενον, ἡ βαθμιαία ἀπελευθέρωσις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, και μετ' αὐτῆς ἡ ἀπολύτρωσις τῶν ἀρχαίων λαῶν αὐτῆς, οἵτινες ἐγένοντο οἱ μεγάλοι και αἰῶνιοὶ διδάσκαλοι τῆς ἀνθρωπότητος.

Πρὸ ἑκατὸ σχεδὸν ἐτῶν ἡ Ἑλλάς ἠδυνήθη μετὰ ἠρωικῶν ἀγώνων ἀγῶνας ἐξοντωτικῶς νὰ ἀπελευθέρωσιν μίαν γωνίαν αὐτῆς, και ἔκποτε πᾶσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἀφείρασαν εἰς τὴν δολικηρωτικῇ ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἥς ἀνευ ἀδύνατον εὐρεῖται τὴν ἀδυνατῆσαν και σύντονον ἐπίδωσον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς μεγάλης και ἱερᾶς ἀποστολῆς αὐτῆς.

Κατὰ συγκυρίαν, ἐν ᾧ χρόνῳ οἱ Πανέλληνες θωπεύοντες τὴν πραγματικότητα τῶν ἐθνικῶν πόθων και τῶν ὀνείρων τῆς φυλῆς μας, ἔτερος ἀρχαϊκῶτατος λάος και μέγα διαδραματίσας πρόσωπον ἐν τῇ παγκοσμίῳ τραγῳδίᾳ, οἱ Ἑβραῖοι μετὰ βεβαιότητας ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν, ἐν τῇ Γῇ τῆς Ἐπαγγελίας.

Ἐπανερχεται, ἀρὰ γε, ὁ κόσμος ἐπὶ τὰ ἔχνη του και ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος ἐκτελεῖ ἐπιπέδου κατὰ διαδοχὰς κανονικὰ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς; Ἡ Ἀνατολὴ ἐγένετο ἡ κοίτις τῆς ἀνθρωπότητος και ἡ ἔσθια τῆς προόδου και τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς, πολιτισμοῦ ὁμοῦ ἐνέχοντος πολλῶν μεγαλύτεραν ἠθικῶν ἢ ὁσπδον, και διὰ τούτου ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἐγένετο και πολλῶ εὐρύτερα και πολλῶ διαρκεστέρα.

Ἕλληνες και Ἑβραῖοι γενόμενοι μικροὶ και ἀριθμῶν λαοί, ἀνεδειχθησαν μεγάλοι και ἀθάνατοι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ και παρήγαγον διὰ τῆς συγκρίσεως και ἐνθουσίας τῶν ὑψηλῶν και ἱερῶν ἠθικῶν ἀρχῶν αὐτῶν τὸ μέγιστον πνευματικὸν και ἠθικὸν κεφάλαιον τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τοῦ ὁποῖου αὕτη ἠδυνήθη νὰ ἀρῆται τὴν πνευματικὴν και ἠθικὴν δύναμιν και ὑπόστασιν αὐτῆς.

Ἡ ἀνθρωπότης ἀνεκαίνισθη οὐχὶ διὰ τοῦ καθαροῦ Ἰουδαϊσμοῦ, οὔτε διὰ τοῦ ἀρχαίου κλασικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀλλὰ διὰ τῆς συγκρίσεως και συγκυρῶσεως ἀποφεισῶν ἐν τῷ Ἑλληνοχριστιανικῷ πολιτισμῷ, ὁστις ἐξεδηλώθη και ἀνεπτύχθη ἐν τῇ

Ἑλληνοχριστιανικῇ αυτοκρατορίᾳ τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῇ ἰστορίᾳ και ἡ πολιτικὴ νομοθεσία, και οἱ κοινωνικοὶ και οἰκογενειακοὶ θεσμοὶ ἐξηργασθησαν και ἐξηγαθίσθησαν και ἡ ἀνθρωπότης ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ νέας και φεραίας ἡμέρας πνευματικῆς και ἠθικῆς εὐφροσύνης και εὐτυχίας.

Ἡ ἀναπόσπαστος, δυστυχῶς, ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀδυναμία και πλάνη παρέσχε πάντοτε τὴν ἀνθρωπότητα ἐξο τῆς κεχαρημένης ἀνωθεν ὁδοῦ αὐτῆς πρὸς τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν και ἐξ οὐκείων ἀμαρτιῶν περιέπεσαν εἰς μεγάλας δυστυχίας και συμφορὰς, ὧν μεγίστη ἐγένετο ὁ πόθος ἐτι τρομεροῦς πόλεμος.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα και τὰ πραγματικὰ τοῦ πολέμου τούτου αἶτια και τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ μέχρι σήμερον οὐδὲν προμηνύουσιν ἀγαθὸν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, διότι φαίνεται οὗτος ὡς προὖν κατατροπῆς και παρακμῆς κατεκφυλισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου πολιτισμοῦ. Δὲν ἐγένετο συνέχια τοῦ αἰωνίου πολέμου τοῦ ἀγαθοῦ κατὰ τὸν καιρὸν, οὔτε συγκρούσεις και σύρραξις ἀντιφερομένων και ἐναντίον ἀρχῶν και ἰδεῶν, ἀλλὰ μανικὴ συγκρούσις συμφορόντων και πᾶθῶν ἀπὸ τῆς ὁποίας προέρχονται καταστροφὰί μόνον και συμφορὰί εἰς νικητὰς και ἡττημένους.

Ἐάν, ἄρα, πρόβηται ἀπὸ τοῦ ὀλεθρίου τούτου πολέμου νὰ προέλθῃ ἀγαθὸν τι εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἔαν μετὰ τὴν ἑσπερὰν και τρομακτικὴν καταγίδια τῆ ἀνατελλοῦσιν και πάλιν ἡμέραι εὐδίας και γαλήνης, ἡμέραι εὐτυχίας και εὐφροσύνης, ὃ ἦλιος πάλιν ἐξ ἀνατολῶν θὰ ἐπαναρθῇ αὐτὰς εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀναμφίβολον εἶναι ὅτι τὰ ἀπελευθεροῦμενα ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ ἀρχαῖα ἔθνη μετὰ μακρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ νάρκην θὰ ἐπαναλάβωσιν τὸν δρόμον τῆς ζωῆς αὐτῶν, θὰ ἀνανεύσωσιν τὴν ἱστορίαν τῶν και θὰ συμβάλωσιν πάλιν ἐν τῷ μέλλοντι, ὅσον και ἐν τῷ παρελθόντι, εἰς τὴν προαγωγὴν και εὐμερίαν τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης.

Ἴνα γένηται ὁ κόσμος καινός, ἐπ' ἀνάγκῃ εἶναι νὰ ἐκπληρωθῇ οὗτος τὴν μεγάλῃν και πάντοτε καινὴν ἐντολήν τῆς καθολικῆς ἀγάτης, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁ Θεὸς ἠρώσθη καταρωθή και ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ και τοῦ Τάφου Αὐτοῦ ὡς ἀπὸ πηγῆς ζωηφόρου ἀναβλύσει ἡ ἀγάτη ἡ χριστιανικῆ, ἡ καταρδεύουσα και ἐξαγγιζουσα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην δρᾶσιν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν.

Ἐάν τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων λαλῶν και τῶν ἀγγέλων, ἀγάτην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλῶς ἦχων ἡ γέμψανον ἀλαλῶζον και ἐὰν ἔχω προσφθάλαν, και εἰδοὶ τὰ μυστήρια πάντα και πᾶσαν τὴν γνῶσιν, και ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθυστάσειν, ἀγάτην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἶμι· και ἐὰν φρομῶσιν πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, και ἐὰν παροῶδι τὸ σῶμά μου ἵνα κευθῶσμαι, ἀγάτην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἶμι. Ἡ ἀγάτη μακροθυμεῖ, χορηγεῖται, ἡ ἀγάτη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάτη οὐ περπερεδεται, οὐ φουσιδοῖται, οὐ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροφένεται, οὐ λογιζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγκαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ, πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.... Νυνὶ δὲ μένει πίσις, ἔλπις, ἀγάτη, τὰ τρία ταῦτα μαζῶν δὲ τούτων ἡ ἀγάτη» (Α' Κορινθ. ιγ', -1-13).

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ

Ἡ ΛΥΣΙΣ ΜΙΑΣ ΑΠΟΡΙΑΣ

Ἀφῶτον τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἐπελήφθη τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος, καὶ ἑλληνικὰ ἐφημερίδες κατακρατοῦνται ἐν τῷ ταχυδρομίῳ και τοῦτο προδέρχοντες ἀπορίαν ἥτις ἦγαν εἰς πολλὰς ὑποθέσεις. Γέγονός τι ἑμῶς φαίνεται ὅτι λύει τὴν ἀπορίαν ἐντελῶς.

Ἐκ τοῦ τελευταίου ἑξωτερικοῦ ταχυδρομικοῦ ἐκπαιδῆσαν ἀπὸ τῆς προπαραδέρσεως Κυριακῆς μέχρι τῆς π. Παρασκευῆς, τὰ ἐξ Ἀγγλίας ἐληλυθὴ φύλλα, εἰς ἀνέγραφον τὴν συνέντευξιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Ἡ λεγράφου» ἐν Κατῶ μετὰ τοῦ ὑπουργῶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Πολίτης, καθ' ἣν οὗτος ἐξέτηξε τὰς παραχωρήσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα, και ἔνεκα τῆς κατακρατήσεως ταύτης δὲν ἠδυνήθημεν ἐν καιρῷ νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν τὴν χαροποιὴν ἀγγελίαν, πρᾶκτερον δὲ τοῦτο νῦν ἐν συνοπτικῇ περιλήψει. Ὁ κ. Πολίτης παρεστὰς βεβαίως ἀνευ ἐπιφυλάξεως τὰς προσεχέεις παραχωρήσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἑξῆς:

Παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Σμύρνη μετ' ἑνδοκίμας ἥτις περιλαμβάνει πληθυσμὸν 1.130.000 περίπου ψυχῶν. Ἐπισης παρεχωρήθη ὁλόκληρος ἡ Θράκη μετὰ τὴν Ἀδριανουπόλιν μέχρι τοῦ Μουσταφᾶ πασᾶ, μετὰ ὁλόκληρον τὴν Χερσόνησον τῆς Καλλιπόλεως, συμπεριλαμβανομένης και αὐτῆς τῆς τῆς πόλεως τῆς Καλλιπόλεως, ὡς ἐπίσης και ἡ Ραιδεστός και αἱ νήσοι Ἰμβρός και Τένεδος. Ἄδικτασις αὐτῆ, ἐκτὸς τῶν νήσων Ἰμβροῦ και Τενέδου, ἀνέρχονται εἰς 31.000 περίπου τετρ. χιλιάδας και περιλαμβάνουσι 850.000 κατοίκους. Ἡ Ἰμβρος και ἡ Τένεδος ἔχουσιν ἑκαστὴ 258 τετρ. χιλιάδας και περιλαμβάνουσι 13.500 κατοίκους.

Περὶ Δωδεκανήσου δὲ ἀπεφασίσθη κ. Ὑπουργοῦ.

Ἄν Δωδεκανήσοι θὰ παραχωρηθῶσιν ὅλοι ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς τῆς Ρόδου, ἥτις θὰ παραχωρηθῇ μόνον ὅταν ἡ Ἀγγλία παραχωρήσῃ τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς ἀρώτησιν τοῦ συναδέλφου περὶ τῆς ἐσπορικῆς ἐρηνεύσεως τῆς χώρας δ κ. Πολίτης ἀπάντησεν ὅτι τούτο ἀποτέλει ἐν τῶν σπουδαιότερων ζητημάτων δὲ ἀσχυρῶν τὴν Κυβερνήσιν και ἰδιαιτάτα τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὁστις ἀποδίδει πολὺν μεγαλειότητα ἡμῶσιν εἰς τὴν ἐσπορικὴν ἐρήνευσιν ἡ εἰς τὰς ἑξωτερικὰς ἐπιτυχίας. Θὰ καταβῶμεν πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως κατενεύσωμεν τὰ μέλη και τὰ π θη εἰς τρόπον ὥστε εἶναι νὰ ἡμερονομήσωσιν. Σὺς μὲς ἐλέγετε προδότης, ἡμεῖς οὐκ ἐλέγαμεν προδότης. Ἀδύηον θὰ πανηγυρίζομεν τὴν πραγματοποίησιν τῶν πλειστον ἐκ τῶν πόθων τῆς φυλῆς μας και θὰ τεινοῦμε ἀλλήλους τὰς χεῖρας· δπως ἐργασθώμεν πάντες ὑπὲρ τῆς ὁδοῆς και τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος. Ἀμφοῖς μὲς καταφύγη εἰς Ἀθήνας δ κ. Βενιζέλος και ἀνακοίνωσιν ἐπισημῶς εἰς τὸν λαὸν τι ἐπιτελεῖ, θὰ ἰδοθῆ γὰρ καὶ ἀμνηστία εἰς πάντας τοὺς πολιτικούς κινδύνους και ὑποδικούς, οἱ ἐκ τῶν τ ἔσαν τοῦ στρατοῦ ἀποκαρτηθέντες ἀιτωματικοὶ θὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὰς θέσεις των, οἱ πεισθέντες ἐπὶ ἀλλοῖς θὰ ἀπολυθῶσιν κἂν εἰς τὰς διαφόρους διοικήσεις τοῦ Κράτους και τοινοτορηθῶσιν θὰ ἐπανεέλθωμεν ἐν Θεῷ εἰς τὴν προεῖρην εἰρημικὴν περιόδον.

Ἀναφορικῶς δὲ τὰς ἐκλογάς, ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι ἐκλογαὶ θὰ ἐκβῶσιν χωρὶν τὸν προσεγῆ Ἀγροστον. Ὁ ἀργῆσων, ὡς βλέπετε, ὀλιγοὶ δὲν δύνανται ἀνοκεῖ νὰ υπογραφεῖ ἡ μετὰ Τουρκίας Συνθήκη εἰς Ἑλλάδα ἀλλὰ πρέπει και ἡ Συνθήκη αὕτη νὰ ψηφισθῆ ὑπὸ τῆς τῶν βουλῆς. Πρὸς ψήφισιν αὐτῆς ὁ ἀναμνηθῆ ὀλιγὸς καιρός διὰ τὴν ἐπισημαίνουσιν ἀποκαταρκτικῆς ἀρρώσεως και διὰ τούτου δὲν φρονῶν ὅτι θὰ καταστῆ δυνατόν νὰ διεξαχθῶσιν ἐκλογαὶ πρὸς τὸν προσεχῆ ἐπὶ ἐκλογαῖς πρὸς τὸν προσεχῆ Ἄγροστον. Θὰ ἔχουσι χαρακτῆρα Ἐθνοσωλυτικῶν, δηλαδὴ Συντακτικῶν.

Εἰς τὴν Ἐθνοσυλῆσιν εἰν ταῖσιν θ' ἀντιπροσωπευθῶσιν και αἱ Ἑλληνικαὶ παραταῖαι τοῦ ἑσπορικῶς.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ταύτου δὲν ἐξήφθη ἐκόμη ἰσορροπία ἀπίστων.

Ἔτις ὅπως τῆς γνώμης εἰν θ' ἄντιπροσωπευθῶσιν ἐάν δὲν συναντήσωμεν δυσκολίας ἐκ μέσων τῶν ἔσσων. Δὲν ὀμιλοῦ περὶ τῆς Ἀγγλίας διότι

νομίζω ὅτι ἐκεῖ οὐδεμία θὰ προμήνη δυσκολία, ἀλλὰ δι' ἄλλα μέρη.

Ἐάν ἀντιπροσωπευθῶσιν αἱ παραταταί και πᾶς θὰ διεξαχθῶσιν αἱ ἐκλογαί.

Εἰς τὰ Προξενία καθ' ὃν τρόπον θὰ διεξαχθῶσιν και ἐν Ἑλλάδι.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΣΑ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἡ ἀθάλατος ἐπέβρισεν τῆς Κυβερνήσεως εἰς πάντα τὰ στάδια τῆς ζωῆς και τῆς ἐδραίας τοῦ λαοῦ πολὺς και μεγάλας ἐπιδράσεις ἐνοχλήσεως και ζημίας ἀλλ' ἐγένοντο αὐταὶ ἀνεκταί ἔνεκα τῆς ὑπερτέρας ἀνάγκης, ἥδη ἑμῶς εἰμεθα· πράγματι ἐν εἰρήνῃ καιτὸ δὲ ὁ στρατιωτικὸς νόμος δὲν ἠεθῆ ἐτι, αἱ ἀρχαὶ ἔχουσιν ἐλθῆν τὴν εὐκαίριαν ὅπως συμπεριφέρωσιν πρὸς τὸν ἔθνον μετὰ τῆς ἐσοῦσης περιπέφειας και εὐλαβείας.

Δασικαὶ παραβάσεις

Τὸ Δασικὸν ἀπὸ ἰδεδροτῆσεως τὰ Κυπρ. δάση, και ἐξἑκολούθη νὰ δεινδροτοῖται ταῦτα ἀνεύρωσιν ἀπὸ τῶν ἐμμερῶν τῶν χιλιάδας ὅλων ἡνθῶσων κατὰ χωρῶν ἐπὶ δασικὰς παραβάσεις και κατὰ κωμικὰ ἀσχυροῦσιν εἰς τὴν προσημειῖαν ἀδρᾶν, και τούτο συμβαίνει μάλιστα εἰς τὴν πολυαπὴ Καρπασίαν, τὴν ἀπονομηθεῖσαν κληρωθῶν τῶν δασῶν αὐτῆς, πᾶσους ἀνδ ὡς ἡμέρον ὑπὸ αἰτοδείας και μέγα μέρους τῶν κατοίκων αὐτῆς τρέφεται διὰ μάτης παρασκευαζομένης ἐκ σκιδλῶν [κ. ἀβρόσθιλλα]

Δὲν ἀναλογίζεται τὸ Δασονομῶν πᾶσιν ἀποτοῦ και ἀξίως εἶναι ἡ ἐνέργεια αὕτη, διὲ ἐξηφάνισιν αὐτὰ τὰ δάση τῆς Καρπασίας ὅλης και εἶνα καταρτηθῆ τούτο χωρὶς τῶν διαπαραβάσεων εἰς δάση μὴ ὑπάρχοντα ὅσων και τούτο ἐν διαμερίσματι ἁμοκτονοῦντι ὑπὸ αἰτοδείας.

Ἵπὸ συστολῆς και ἐντροπῆς τοῦλάχιστον διὰ τὴν διαπραχέσαν δεινδροτοῖσαν ὀφείλει νὰ βάλῃ εἰς ἔψηγν τοιαύτας ὑποθέσεις.

Ἡ πόλις ἀλευρώνα

Κυβερνητικὴ ἀπονομήσιν περιήγαγε τὸν τόπον εἰς αἰτοδείαν, διότι ἄλλως θὰ ἦτο ἡ Νήσος σιτάρης, ἀν ἡ κυβερνησις δὲν ἐσπευδὲ ἀκαίτως ὅπως νὰ ἐνεργῆται μετὰ τὴν ἐξαγωγήν αἰσῶν τῆς συγκομιχῆς τοῦ 1917-1918 πρὸς τῆς ἔξαπορῆσεως τῆς συγκομιχῆς τοῦ 1918-1919, ἥτις ποσῆσεν εἰς δάση μὴ ὑπάρχοντα ὅσων και τούτο ἐν διαμερίσματι ἁμοκτονοῦντι ὑπὸ αἰτοδείας.

Ἵπὸ συστολῆς και ἐντροπῆς τοῦλάχιστον διὰ τὴν διαπραχέσαν δεινδροτοῖσαν ὀφείλει νὰ βάλῃ εἰς ἔψηγν τοιαύτας ὑποθέσεις.

Καίτοι εἶχε ἴσαν συμφορόντας

προβάσεις παρὰ ἑμπερῶν πρὸς εἰσαγωγὴν αἰσῶν, ἀν ἐρηφῶσιν αὐτοὶ παρ' αὐτῆς πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀπαυτομένης ἀδείας παρὰ τῶν κυβερνητικῶν τῶν τῶν τῆς ἐξαγωγῆς αἰσῶν, ἀνέλαβεν αὕτη τὴν εἰσαγωγὴν ἀλευρῶν ἀπὸ ἀπολήσων εἰς τὴν πόλιν ὅσων και τούτο ἐν διαμερίσματι ἁμοκτονοῦντι ὑπὸ αἰτοδείας.

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἐβδομάδας διεκτραχῆθη διὲ θὰ ἐπωλοῖτο παρὰ τῶν ἀμμοκτιῶν ἀρχῶν ἀλευρᾶ πρὸς 2-14-0 ὁ ἀλλοῦς και πλῆθῆ ἡ χωρῶν, ἐκ μεμακρυσμένων διαμεριστικῶν παραλήσων εἰς Λευκωσίαν πρὸς ἀγορὰν και ἀπὸ ἐπιλήθησαν πέντε σάκκοι, ἡ πῆλησις αἰφνης ἐσταμάτησε μετὰ τῆς ἀπογοητευτικῆς πληροφορίας ἐτι δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλα, και οἱ πλειστοι τούτων μετὰ πολλὰς ἡμερας ἔτις και ταλαιπωρίας εἶχοντες νὰ ἀπλήθωσιν και νὰ πρὸς ἑυθῶσιν ἀλευρᾶ ἀν ὑψηλῶν τιμῶν και ὑπὸ βρῶσι βαρεῖς.

Ἡμέρας τινὲς μετὰ τὴν ἀρνήσιν ταύτην ἐδέρθη εἰς αἱ ἀρχαὶ εἶχον ἀλευρᾶ και ἐπώλησαν ταῦτα ἀντὶ 23-12-0 τῶν σακκῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ εἰς αἱ τιμαὶ τῶν ἀλευρῶν ἐν ταῖς ἔξαις ἀγοραῖς εἶχον ὑψηλῆς.

Ἡ κυβερνησις δηλ. ἐπρᾶξεν ὡς θὰ ἐπρᾶτο ἐν ἰσοκλίῳ ἐπὶ ἀγροῦντα νὰ δῖνε μὲν τὰ ὑπὸ τὴν κατοχήν τῆς ἀλευρᾶς και νὰ πωλήσῃ εἰς ἀ εἰς ἀγοράσιν ταῦτα τιμὰς, και τὰ νέα ἀλευρᾶ εἶναι νὰ ἡγοράσῃ νὰ πωλήσῃ εἰς τὰς νῆσας αὐτῶν.

Ἐπιζῶντες ἐγγίσει δ' ἐπερισπῆς

καὶ τῆς καὶ ἡ πόλις θὰ ἀνακουρῶσθῃ και εἰς προνομήσιν τοῦλάχιστον ἰσοκλίῳ πρὸς ἑκαίριον διακομῆν ἐπαρῶν ἐκατασκευῶν ὀπαλλῆλων, ἵνα μὴ κατακρατήσῃσι οἱ σαρπὸι εἰς τὰς ἀλώνας.

Ἐν ζήτημα ἀπολυμάντικος κλιβάνου.

Ἡ πόλις Κυπρῆσις ἐπανεληγμένως ἐξήγησε τὴν ἐγκατάστασιν ἀπολυμάντικου κλιβάνου, ἡ ἔλλειψις τοῦ ὅπου μεγάλως ζημιά τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν αὐτῆς. Ἐν τῇ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως προαφέρθη νὰ δαπανῆσθῇ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀν ἡ πόλις κατέθεσε τὴν ἀξίαν τοῦ κλιβάνου.

Ἡ Κυπρῆσις διὰ κοινῶν συνδρομῶν ἐξυπομῆσιν τὸ ἀναγκαῖον χρημα και προσέφερε τούτο εἰς τὸν κ. Διοικητήν. Ἄλλ' ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἀπέκρυσσε τούτο λέγουσα ὅτι «τὸ ἔθνον ζήτημα εἶνε ἀκόμη ὑπὸ ἀκείνῳ» (!)

Αἰ

